

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 17ης Δεκεμβρίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτελέσεως – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο – Δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο – Συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες – Έννοια της “δικαστικής αρχής έκδοσης” – Συνεκτίμηση εξελίξεων μεταγενέστερων της εκδόσεως του οικείου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως – Υποχρέωση της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να διερευνήσει κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή την ύπαρξη σοβαρών και αποδεδειγμένων λόγων για να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση παραδόσεως, ο ενδιαφερόμενος θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-354/20 PPU και C-412/20 PPU,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με αποφάσεις της 31ης Ιουλίου και της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 31 Ιουλίου και στις 3 Σεπτεμβρίου 2020 αντιστοίχως, στο πλαίσιο διαδικασιών σχετικών με την εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως τα οποία εκδόθηκαν κατά των

L (C-354/20 PPU),

P (C-412/20 PPU),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, Αντιπρόεδρο, J.-C. Bonichot, Μ. Βηλαρά (εισηγητή), E. Regan, L. Bay Larsen, N. Piçarra και A. Kumin, προέδρους τμήματος, T. von Danwitz, D. Šváby, S. Rodin, K. Jürimäe, L. S. Rossi, I. Jarukaitis και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: M. Ferreira, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη τα από 31 Ιουλίου και από 3 Σεπτεμβρίου 2020 αιτήματα του Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείου Άμστερνταμ) να εκδικασθούν οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Οκτωβρίου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο L, εκπροσωπούμενος από τον M. A. C. de Bruijn και την H. A. F. C. Tack, advocaten,
- ο P, εκπροσωπούμενος από τις T. E. Korff και T. Mustafazade, advocaten,
- η Openbaar Ministerie, εκπροσωπούμενη από τον K. van der Schaft και την C. L. E. McGivern,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. K. Bulterman και τον J. Langer,
- η Βελγική Κυβέρνηση (C-354/20 PPU), εκπροσωπούμενη από τις M. Van Regemorter και M. Jacobs,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την J. Quaney, επικουρούμενη από τον C. Donnelly, BL,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna, καθώς και από τις A. Dalkowska, J. Sawicka και S. Żyrek,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους P. Van Nuffel και J. Tomkin, καθώς και από τις K. Herrmann και S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Νοεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς και της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της εκτελέσεως, στις Κάτω Χώρες, δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης εκδοθέντων, αντιστοίχως, όσον αφορά την υπόθεση C-354/20 PPU, στις 31 Αυγούστου 2015, από το Sąd Okręgowy w Poznaniu (πλημμελειοδικείο περιφέρειας Πόζναν, Πολωνία) με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του L και, όσον αφορά την υπόθεση C-412/20 PPU, στις 26 Μαΐου 2020, από το Sąd Okręgowy w Sieradzu (πλημμελειοδικείο περιφέρειας Sieradz, Πολωνία) με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής επιβληθείσας στον P.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 6 και 10 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 έχουν ως εξής:
 - «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι

υπόπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

- (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.

[...]

- (10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, [ΣΕΕ], η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] κατ’ εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, [ΣΕΕ] με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.»

- 4 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΣΕΕ].»

- 5 Στα άρθρα 3, 4 και 4α της αποφάσεως-πλαισίου παρατίθενται οι λόγοι υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

- 6 Το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαισίου, με τίτλο «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

7 Κατά το άρθρο 15 της αποφάσεως-πλαίσιου, με τίτλο «Απόφαση για την παράδοση»:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 8 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 μεταφέρθηκε στην ολλανδική έννομη τάξη με τον *Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie* (νόμο περί εφαρμογής της αποφάσεως-πλαίσιου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών), της 29ης Απριλίου 2004 (Stb. 2004, αριθ. 195), όπως τροποποιήθηκε πλέον πρόσφατα με τον νόμο της 22ας Φεβρουαρίου 2017 (Stb. 2017, αριθ. 82).

Οι διαφορές των κύριων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Υπόθεση C-354/20 PPU

- 9 Στις 7 Φεβρουαρίου 2020 ο *officier van justitie* (εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής, Κάτω Χώρες) υπέβαλε στο *Rechtbank Amsterdam* (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αίτηση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως εκδοθέντος στις 31 Αυγούστου 2015 από το *Sąd Okręgowy w Poznaniu* (πλημμελειοδικείο περιφέρειας Πόζναν).
- 10 Με το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως επιδιώκεται η σύλληψη και παράδοση του L, Πολωνού υπηκόου χωρίς κατοικία ή σταθερό τόπο διαμονής στις Κάτω Χώρες, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για εμπορία ναρκωτικών και κατοχή πλαστών εγγράφων ταυτότητας.
- 11 Το αιτούν δικαστήριο εξέτασε το αίτημα εκτελέσεως του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως σε δημόσια συνεδρίαση στις 10 Μαρτίου 2020. Στις 24 Μαρτίου του ίδιου έτους εξέδωσε παρεμπίπτουσα απόφαση, με την οποία ανέστειλε την εξέταση της υπόθεσης προκειμένου να δοθεί στον L και στην εισαγγελική αρχή η δυνατότητα να υποβάλουν τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί των πλέον πρόσφατων εξελίξεων όσον αφορά το κράτος δικαίου στην Πολωνία, καθώς και επί των συνεπειών των εξελίξεων αυτών όσον αφορά τις υποχρεώσεις του αιτούντος δικαστηρίου εκ της αποφάσεως της 25ης Ιουλίου 2018, *Minister for Justice and Equality* (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).
- 12 Στις 12 Ιουνίου 2020, σε δημόσια συνεδρίαση που διεξήχθη μετά την υποβολή των παρατηρήσεων του L και της εισαγγελικής αρχής, το αιτούν δικαστήριο εξέδωσε νέα παρεμπίπτουσα απόφαση, με την οποία ζήτησε από την εισαγγελική αρχή να υποβάλει ορισμένα ερωτήματα στη δικαστική αρχή εκδόσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως. Στις 25 Ιουνίου και στις 7 Ιουλίου του ίδιου έτους η δικαστική αρχή εκδόσεως απάντησε στα υποβληθέντα ερωτήματα, με την εξαίρεση

εκείνων που αφορούσαν το Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Ανώτατο Δικαστήριο, πειθαρχικό τμήμα, Πολωνία), ως προς τα οποία επισήμανε ότι το αιτούν δικαστήριο έπρεπε να απευθυνθεί απευθείας στο Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο).

- 13 Κατόπιν αιτήματος του αιτούντος δικαστηρίου, η εισαγγελική αρχή υπέβαλε εκ νέου ερώτημα σχετικά με το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) στη δικαστική αρχή εκδόσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και, μέσω του Eurojust, στο ίδιο το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), χωρίς ωστόσο να λάβει απάντηση.
- 14 Το αιτούν δικαστήριο μνημονεύει πλείονες πρόσφατες εξελίξεις, λόγω των οποίων διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στην Πολωνία, μεταξύ των οποίων:
 - τις αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982) και της 26ης Μαρτίου 2020, Miasto Łowicz και Prokurator Generalny (C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234)·
 - την απόφαση του Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (Ανωτάτου Δικαστηρίου, τμήμα εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφάλισης), της 5ης Δεκεμβρίου 2019, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο, αποφαινόμενο επί της διαφοράς στο πλαίσιο της οποίας είχε υποβληθεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση C-585/18, έκρινε ότι το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, Πολωνία), υπό την παρούσα σύνθεσή του, δεν αποτελούσε όργανο αμερόληπτο και ανεξάρτητο από τη νομοθετική και την εκτελεστική εξουσία·
 - την προσφυγή λόγω παραβάσεως που άσκησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της Δημοκρατίας της Πολωνίας (υπόθεση C-791/19), καθώς και τη διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας (C-791/19 R, EU:C:2020:277)·
 - τη θέσπιση από τη Δημοκρατία της Πολωνίας στις 20 Δεκεμβρίου 2019 νέου νόμου για το δικαστικό σύστημα, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 14 Φεβρουαρίου 2020 και λόγω του οποίου η Επιτροπή κίνησε στις 29 Απριλίου του ίδιου έτους διαδικασία λόγω παραβάσεως απευθύνοντας στο εν λόγω κράτος μέλος προειδοποιητική επιστολή σχετικά με τον νέο αυτόν νόμο, και
 - τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως στις 9 Ιουνίου 2020 ενώπιον του Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Ανωτάτου Δικαστηρίου, πειθαρχικό τμήμα), σχετικά με την άρση της ποινικής ασυλίας Πολωνού δικαστή και την έκδοση δικαστικής αποφάσεως την ίδια ημερομηνία.
- 15 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά, βάσει, μεταξύ άλλων, των νέων αυτών στοιχείων, ότι δεν διασφαλίζεται η ανεξαρτησία των πολωνικών δικαστηρίων, περιλαμβανομένου του εκδώσαντος το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Συγκεκριμένα, κατά το αιτούν δικαστήριο, οι Πολωνοί δικαστές διατρέχουν τον κίνδυνο να κινηθεί εναντίον τους πειθαρχική διαδικασία ενώπιον οργάνου του οποίου η ανεξαρτησία δεν διασφαλίζεται, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία οι δικαστές αυτοί διακριβώσουν αν ένας δικαστής ή ένα δικαστήριο πληροί τις εγγυήσεις ανεξαρτησίας που επιτάσσει το δίκαιο της Ένωσης.
- 16 Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρώτον, εγείρεται το ζήτημα αν το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στην εκτέλεση, εκ μέρους δικαστικής αρχής εκτελέσεως, ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που έχει εκδώσει δικαστική αρχή εκδόσεως της οποίας η ανεξαρτησία δεν διασφαλίζεται πλέον, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων που σημειώθηκαν μετά την έκδοση του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως.
- 17 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 74), προκύπτει ότι, ακόμη και αν η αρχή εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι δικαστής ή δικαστήριο, η αρχή αυτή πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως τη διαβεβαίωση ότι ενεργεί ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων της που είναι συμφυή με την

έκδοση τέτοιου εντάλματος συλλήψεως. Επιπλέον, κατά το αιτούν δικαστήριο, το δικαστήριο που έχει εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως πρέπει να εξακολουθεί να πληροί την απαίτηση αυτή ακόμη και μετά την έκδοση του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως, δεδομένου ότι θα μπορούσε να κληθεί να εκπληρώσει καθήκοντα που συνδέονται αναπόσπαστα με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, όπως είναι η παροχή συμπληρωματικών ή πρόσθετων πληροφοριών, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, ή η παροχή εγγυήσεως όσον αφορά τις συνθήκες κράτησεως ή υποδοχής του παραδοθέντος. Το Δικαστήριο, όμως, δεν έχει ακόμη αποφανθεί επί του ζητήματος αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν από δικαστική αρχή εκδόσεως η οποία δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

- 18 Δεύτερον, σε περίπτωση κατά την οποία στο πρώτο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι από τις μνημονευθείσες στη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως πρόσφατες εξελίξεις προκύπτει ότι υφίστανται συστημικές και γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της πολωνικής δικαστικής εξουσίας, με αποτέλεσμα να μη διασφαλίζεται πλέον το δικαίωμα σε ανεξάρτητο δικαστήριο για κανένα πρόσωπο που πρέπει να παραστεί ενώπιον πολωνικού δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, εγείρεται το ζήτημα αν η συγκεκριμένη διαπίστωση αρκεί αφ' εαυτής για να δικαιολογήσει τη μη εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί, όπως απαιτεί η απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 79), η προσωπική κατάσταση του προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί τέτοιο ένταλμα συλλήψεως.
- 19 Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό, παρά την ως άνω απόφαση, η οποία άλλωστε δεν αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι συστημικές και γενικευμένες πλημμέλειες σχετικά με την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας είναι τέτοιες ώστε η νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος να μη διασφαλίζει πλέον την ανεξαρτησία αυτή.
- 20 Τρίτον, σε περίπτωση κατά την οποία δοθεί αρνητική απάντηση στο δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, μολονότι το ερώτημα που υποβλήθηκε στη δικαστική αρχή εκδόσεως του επίμαχου στην κύρια δίκη ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, σχετικά με το Sąd Najwyższy (Izba Dyscyplinarna) (Ανώτατο Δικαστήριο, πειθαρχικό τμήμα), παραμένει αναπάντητο, γνωρίζει από άλλες πηγές ότι το εν λόγω τμήμα συνέχισε να αποφαινεται επί υποθέσεων που αφορούν Πολωνούς δικαστές, ακόμη και μετά την έκδοση της διατάξεως του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας (C-791/19 R, EU:C:2020:277). Υπό τις συνθήκες αυτές, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η διαπίστωση αυτή αρκεί για να γίνει δεκτό ότι υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι προκειμένου να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, μολονότι η προσωπική κατάστασή του, η φύση των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες διώκεται και το πραγματικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εντάλματος συλλήψεως δεν καθιστούν δυνατό να πιθανολογηθεί ότι η εκτελεστική ή η νομοθετική εξουσία θα ασκήσει πιέσεις στα δικαστήρια του κράτους μέλους εκδόσεως προκειμένου να επηρεάσει την κινηθείσα κατά του συγκεκριμένου προσώπου ποινική διαδικασία. Κατά το αιτούν δικαστήριο, και στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Αντιβαίνει στην απόφαση-πλαίσιο [2002/584], στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ ή/και στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη η εκτέλεση [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως] από μέρους της δικαστικής αρχής εκτελέσεως, όταν, μετά την έκδοση του εν λόγω [ευρωπαϊκού

εντάλματος συλλήψεως], οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος έχουν τροποποιηθεί κατά τρόπον ώστε το εκδόν δικαστήριο να μην πληροί πλέον τις απαιτήσεις αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας διότι οι διατάξεις αυτές δεν εγγυώνται πλέον την ανεξαρτησία του;

- 2) Αντιβαίνει στην απόφαση-πλαίσιο [2002/584] και στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη η εκτέλεση [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως] από μέρος της δικαστικής αρχής εκτελέσεως όταν η τελευταία διαπιστώνει ότι στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος υφίσταται πραγματικός κίνδυνος προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος κάθε κατηγορουμένου –άρα και του εκζητούμενου– σε ανεξάρτητο δικαστήριο, χωρίς να έχει σημασία ποια δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους είναι αρμόδια για τις διαδικασίες στις οποίες θα υποβληθεί ο εκζητούμενος ούτε ποια είναι η προσωπική κατάσταση του εκζητούμενου ή η φύση του αδικήματος για το οποίο διώκεται ή ποιο είναι το πραγματικό πλαίσιο που αποτέλεσε τη βάση για την έκδοση του [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως], κίνδυνος ο οποίος οφείλεται στο γεγονός ότι, λόγω συστημικών και γενικευμένων πλημμελειών, τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος δεν είναι πλέον ανεξάρτητα;
- 3) Αντιβαίνει στην απόφαση πλαίσιο [2002/584] και στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη η εκτέλεση [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως] από μέρος της δικαστικής αρχής εκτελέσεως, όταν η τελευταία διαπιστώνει ότι:
 - στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος κάθε κατηγορούμενος διατρέχει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, ο οποίος οφείλεται σε συστημικές και γενικευμένες πλημμέλειες σχετικά με την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος,
 - για τον λόγο αυτόν οι ως άνω συστημικές και γενικευμένες πλημμέλειες δεν είναι απλώς ικανές να επηρεάσουν αρνητικά τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τις διαδικασίες στις οποίες θα υποβληθεί ο εκζητούμενος, αλλά όντως τα επηρεάζουν αρνητικά, και,
 - επομένως, υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο εκζητούμενος θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, κατά συνέπεια, της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη,

ακόμη και αν ο εκζητούμενος, εκτός από τις ως άνω συστημικές και γενικευμένες πλημμέλειες, δεν εκφράζει συγκεκριμένους προβληματισμούς, η δε προσωπική του κατάσταση, η φύση του αδικήματος για το οποίο διώκεται, καθώς και το πραγματικό πλαίσιο που αποτέλεσε τη βάση του [ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως], παρά την ύπαρξη των εν λόγω συστημικών και γενικευμένων πλημμελειών, δεν προξενούν ανησυχίες ότι η εκτελεστική ή/και η νομοθετική εξουσία ασκούν συγκεκριμένες πιέσεις όσον αφορά την έκβαση της επίμαχης ποινικής διαδικασίας ή ότι θα την επηρεάσουν;»

Υπόθεση C-412/20 PPU

- 22 Στις 23 Ιουνίου 2020 η εισαγγελική αρχή ζήτησε από το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος στις 26 Μαΐου 2020 από το Sąd Okręgowy w Sieradzu (πλημμελειοδικείο περιφέρειας Sieradz).
- 23 Με το ως άνω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως επιδιώκεται η σύλληψη και παράδοση του P, προκειμένου να εκτίσει το υπόλοιπο στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε με απόφαση του Sąd Rejonowy w Wieluniu (πλημμελειοδικείου Wieluń, Πολωνία) της 18ης Ιουλίου 2019. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι ο P καταδικάστηκε για διάφορες πράξεις οι οποίες

συνιστούσαν απειλή και άσκηση βίας, τις οποίες τέλεσε άπασες κατά την πενταετία μετά την έκτιση στερητικής της ελευθερίας ποινής ίσης ή μεγαλύτερης των έξι μηνών που του είχε επιβληθεί για ανάλογα αδικήματα.

- 24 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στο σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως C-354/20 PPU. Διευκρινίζει ότι, κατά την άποψή του, το δικαστήριο που εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας τόσο σε περίπτωση κατά την οποία η παράδοση του καταζητουμένου ζητείται με σκοπό την άσκηση ποινικής δώξεως όσο και σε περίπτωση κατά την οποία ζητείται για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής. Επισημαίνει επίσης ότι, στην υπόθεση C-412/20 PPU, το επίμαχο στην κύρια δίκη ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδόθηκε μετά τις πρόσφατες εξελίξεις που μνημονεύονται στη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Αντιβαίνει στην απόφαση-πλαίσιο [2002/584], στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, [ΣΕΕ] και/ή στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του [Χάρτη] η εκτέλεση, εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτελέσεως, ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως το οποίο εκδόθηκε από δικαστήριο, εάν το τελευταίο δεν πληροί τις απαιτήσεις αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας –και δεν τις πληρούσε ούτε κατά τον χρόνο εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως– καθόσον η νομοθεσία του κράτους μέλους εκδόσεως δεν εγγυάται την ανεξαρτησία του δικαστηρίου αυτού ούτε και την εγγυόταν κατά τον χρόνο εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως;»

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 26 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε την εφαρμογή της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Προς στήριξη των αιτημάτων του προέβαλε ότι τόσο ο L όσο και ο P στερούνται επί του παρόντος την ελευθερία τους.
- 27 Πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι οι υπό κρίση αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς που διαλαμβάνονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, ο οποίος αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, μπορούν να υπαχθούν στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 28 Δεύτερον, πρέπει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το πρόσωπο το οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 29 Το δε μέτρο κρατήσεως που επιβλήθηκε στον L διατάχθηκε, σύμφωνα με τις εξηγήσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως το οποίο είχε εκδοθεί εις βάρος του. Όσον αφορά τον P, μολονότι το αιτούν δικαστήριο επισήμανε ότι, κατά την κοινοποίηση στο Δικαστήριο της προδικαστικής παραπομπής στην υπόθεση C-412/20 PPU, βρισκόταν ακόμη υπό κράτηση σε εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής επιβληθείσας από ολλανδικό δικαστήριο, εντούτοις διευκρίνισε ότι η κράτηση αυτή θα έληγε στις 20 Οκτωβρίου 2020 και ότι, από την επομένη ημέρα, ο P θα τεθεί υπό κράτηση προς εκτέλεση του εκδοθέντος εις βάρος του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

- 30 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, στις 12 Αυγούστου και στις 10 Σεπτεμβρίου 2020 αντιστοίχως, να δεχθεί τα αιτήματα του αιτούντος δικαστηρίου περί υπαγωγής των υπό κρίση αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 31 Αποφασίστηκε, επίσης, η αναπομπή των υποθέσεων C-354/20 PPU και C-412/20 PPU ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου να ανατεθεί η εκδίκασή τους στο τμήμα μείζονος συνθέσεως.
- 32 Με απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2020, αποφασίστηκε η συνεκδίκηση των υποθέσεων C-354/20 PPU και C-412/20 PPU προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, λόγω της συνάφειάς τους.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 33 Με τα ερωτήματά του στις δύο αυτές υποθέσεις, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος συλλήψεως, οι οποίες υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως του εντάλματος ή οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση αυτή, η εν λόγω αρχή δύναται να κρίνει ότι το δικαστήριο που εξέδωσε το συγκεκριμένο ένταλμα συλλήψεως δεν έχει την ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» και δύναται να πιθανολογήσει ότι υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση παραδόσεως στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένο και ακριβή έλεγχο λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της προσωπικής καταστάσεως του εν λόγω προσώπου, της φύσεως της επίμαχης αξιόποινης πράξεως και του πραγματικού πλαisiού στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εντάλματος.
- 34 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, πρέπει, πρώτον, να εξετασθεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να κρίνει ότι το δικαστήριο που εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν έχει την ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, απλώς και μόνον επειδή έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών σχετικών με την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος συλλήψεως, οι οποίες υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως του εντάλματος συλλήψεως ή οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση αυτή.
- 35 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, δεδομένου ότι καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα άλλα κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό [γνωμοδότηση 2/13, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, EU:C:2014:2454, σκέψη 191, καθώς και απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 43].

- 36 Όσον αφορά, ειδικότερα, την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, από την αιτιολογική σκέψη της 6 προκύπτει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που καθιερώνεται με την απόφαση-πλαίσιο «αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας». Όπως έχει επισημάνει το Δικαστήριο, η αρχή αυτή εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου, κατά το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισεως και σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαισίου [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 41].
- 37 Ως εκ τούτου, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν, καταρχήν, να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο για τους εξαντλητικώς προβλεπόμενους από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 λόγους μη εκτελέσεως, η δε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτελέσεως έχει προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 38 Εντούτοις, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως προϋποθέτει ότι μόνον τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής, τούτο δε σημαίνει ότι ένα τέτοιο ένταλμα, το οποίο χαρακτηρίζεται στη διάταξη αυτή ως «δικαστική απόφαση», πρέπει να έχει εκδοθεί από «δικαστική αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Η τελευταία αυτή έννοια προϋποθέτει ότι η οικεία αρχή ενεργεί ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων της που είναι συμφυή με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως [πρβλ. απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψεις 74 και 88].
- 39 Επιβάλλεται να υπομνησθεί συναφώς ότι η απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστών αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο είναι κεφαλιώδους σημασίας για τη διασφάλιση της προστασίας του συνόλου των δικαιωμάτων των οποίων απολαύουν οι πολίτες βάσει του δικαίου της Ένωσης και για την προάσπιση των κοινών αξιών των κρατών μελών που μνημονεύονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, ιδίως δε της αξίας του κράτους δικαίου [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 48].
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, κάθε κράτος μέλος οφείλει, προκειμένου να διασφαλίζει την πλήρη εφαρμογή των αρχών της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αναγνώρισεως στις οποίες στηρίζεται η λειτουργία του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που καθιερώθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, να εγγυάται, υπό τον τελικό έλεγχο του Δικαστηρίου, τη διαφύλαξη της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας του, απέχοντας από κάθε μέτρο δυνάμενο να θίξει την εν λόγω ανεξαρτησία.
- 41 Εντούτοις, η δικαστική αρχή εκτελέσεως η οποία έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, οι οποίες υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ή οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση αυτή, δεν δύναται να κρίνει ότι δεν έχει την ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, κάθε δικαστής και κάθε δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού, που ενεργεί, ως εκ της φύσεώς του, με πλήρη ανεξαρτησία από την εκτελεστική εξουσία.

- 42 Πράγματι, η ύπαρξη τέτοιων πλημμελειών δεν επηρεάζει κατ' ανάγκην οποιαδήποτε απόφαση ενδέχεται να εκδώσουν τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.
- 43 Τυχόν αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα να επεκταθούν οι περιορισμοί που μπορούν να επιβληθούν στις αρχές της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και της αμοιβαίας αναγνωρίσεως πέραν των «εξαιρετικών περιστάσεων», κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, με συνέπεια τον γενικευμένο αποκλεισμό της εφαρμογής των αρχών αυτών στο πλαίσιο ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως εκδοθέντων από τα δικαστήρια του κράτους μέλους το οποίο αφορούν οι πλημμέλειες αυτές.
- 44 Εξάλλου, η ως άνω ερμηνεία θα συνεπαγόταν ότι κανένα δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού δεν θα μπορούσε πλέον να θεωρηθεί «δικαστήριο», όσον αφορά την εφαρμογή άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, μεταξύ των οποίων και του άρθρου 267 ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψεις 38 και 43).
- 45 Τα συμπεράσματα που συνάγονται από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), την οποία μνημονεύει το αιτούν δικαστήριο, δεν δύνανται να κλονίσουν τις προεκτεθείσες εκτιμήσεις.
- 46 Πράγματι, με την απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο υπενθύμισε καταρχάς ότι στο εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «δικαστική αρχή», ο οποίος μνημονεύεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, εμπίπτουν όχι μόνον οι δικαστές ή τα δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους, αλλά, ευρύτερα, οι αρχές που καλούνται να μετάρχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, σε αντίθεση, ιδίως, προς τα υπουργεία ή τις αστυνομικές αρχές που ανήκουν στην εκτελεστική εξουσία [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 50].
- 47 Εν συνεχεία, το Δικαστήριο έκρινε ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως τη διαβεβαίωση ότι, λαμβανομένων υπόψη των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη του κράτους μέλους εκδόσεως, ενεργεί ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων της που είναι συμφυή με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Διευκρίνισε ότι η ανεξαρτησία αυτή επιβάλλει την ύπαρξη καταστατικών και οργανωτικών κανόνων που να διασφαλίζουν ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δεν είναι εκτεθειμένη, στο πλαίσιο λήψεως αποφάσεως περί εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, σε οιονδήποτε κίνδυνο να υπόκειται, μεταξύ άλλων, σε οδηγία της εκτελεστικής εξουσίας σε συγκεκριμένη υπόθεση [απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 74].
- 48 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι εισαγγελίες τις οποίες αφορούσαν οι υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση εκείνη δεν πληρούσαν την απαίτηση περί ανεξαρτησίας που είναι συμφυής με την έννοια της «δικαστικής αρχής έκδοσης», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, όχι βάσει στοιχείων που κατεδείκνυαν την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται οι εν λόγω εισαγγελίες, αλλά λόγω καταστατικών και οργανωτικών κανόνων, θεσπισθέντων από το συγκεκριμένο κράτος μέλος βάσει της δικονομικής αυτονομίας του, οι οποίοι περιήγαν τις εισαγγελίες αυτές σε σχέση εκ του νόμου εξαρτήσεως από την εκτελεστική εξουσία και οι οποίοι τις εξέθεταν, κατά συνέπεια, στον κίνδυνο να υπόκεινται σε εντολές ή οδηγίες της εξουσίας αυτής σε συγκεκριμένη υπόθεση στο πλαίσιο λήψεως αποφάσεως σχετικής με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 49 Σε μια Ένωση δικαίου, όμως, η απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστηρίων σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται να υπόκεινται τα δικαστήρια σε οποιαδήποτε ιεραρχική σχέση ή σχέση υπαγωγής έναντι οποιουδήποτε φορέα και να λαμβάνουν εντολές ή οδηγίες οποιασδήποτε προελεύσεως [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16,

EU:C:2018:117, σκέψη 44, της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 63, και της 21ης Ιανουαρίου 2020, Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, σκέψη 57].

- 50 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να συναχθεί από την απόφαση της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau) (C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ότι συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, όσο σοβαρές και αν είναι αυτές, αρκούν, αφ' εαυτών, ώστε να δύναται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να κρίνει ότι το σύνολο των δικαιοδοτικών οργάνων του συγκεκριμένου κράτους μέλους δεν εμπίπτει στην έννοια της «δικαστικής αρχής», κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.
- 51 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθεί αν το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, δύναται να πιθανολογήσει ότι υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεως στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένο και ακριβή έλεγχο, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της προσωπικής καταστάσεως του εν λόγω προσώπου, της φύσεως της επίμαχης αξιόποινης πράξεως και του πραγματικού πλαisiού στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εντάλματος αυτού.
- 52 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, στην απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 79), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι, εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία, όπως αυτά που περιλαμβάνονται σε αιτιολογημένη πρόταση της Επιτροπής η οποία διατυπώθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, αποδεικνύοντα την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, η εν λόγω δικαστική αρχή οφείλει να διερευνήσει, με συγκεκριμένο και ακριβή τρόπο, εάν, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής καταστάσεως του προσώπου αυτού, της φύσεως του αδικήματος για το οποίο διώκεται, του πραγματικού πλαisiού στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε το κράτος μέλος που εξέδωσε το ένταλμα συλλήψεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαisiού, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το εν λόγω πρόσωπο θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεώς του στο κράτος μέλος αυτό.
- 53 Ως εκ τούτου, η δυνατότητα αρνήσεως εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, όπως ερμηνεύθηκε με την ως άνω απόφαση του Δικαστηρίου, προϋποθέτει εξέταση σε δύο στάδια.
- 54 Κατά το πρώτο στάδιο, η δικαστική αρχή εκτελέσεως του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως οφείλει να εξετάσει αν υφίστανται αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως επικαιροποιημένα στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής

εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 61].

- 55 Κατά το δεύτερο στάδιο, η ως άνω αρχή πρέπει να διακριβώσει, κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή, σε ποιο βαθμό οι πλημμέλειες αυτές ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τις διαδικασίες στις οποίες θα υποβληθεί ο καταζητούμενος και εάν, λαμβανομένων υπόψη της προσωπικής καταστάσεως του καταζητουμένου, της φύσεως της αξιόποινης πράξεως για την οποία αυτός διώκεται και του πραγματικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του επίμαχου εντάλματος συλλήψεως, καθώς και των πληροφοριών που ενδεχομένως παρέσχε το εν λόγω κράτος μέλος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο καταζητούμενος θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεως στο τελευταίο κράτος μέλος [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψεις 74 έως 77].
- 56 Επισημαίνεται ότι, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 53 έως 55 της παρούσας αποφάσεως, τα δύο στάδια του ελέγχου αυτού συνεπάγονται την βάσει διαφορετικών κριτηρίων ανάλυση των πληροφοριών που έχουν ληφθεί, οπότε τα στάδια αυτά δεν μπορούν να συγχέονται.
- 57 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι από την αιτιολογική σκέψη 10 της αποφάσεως-πλαισίου προκύπτει ότι η εφαρμογή του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβιάσεως από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και η αρχή του κράτους δικαίου, παραβίαση η οποία διαπιστώνεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, ΣΕΕ με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου.
- 58 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μόνον αν υπάρχει απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όπως αυτή που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη, την οποία ακολούθησε η εκ μέρους του Συμβουλίου αναστολή της εφαρμογής της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 ως προς το οικείο κράτος μέλος, υποχρεούται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί αυτομάτως την εκτέλεση κάθε ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από το εν λόγω κράτος μέλος, χωρίς να πρέπει να προβεί σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη εκτίμηση περί του αν ο εκζητούμενος θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής της ουσίας του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη [απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψη 72].
- 59 Αν, όμως, γινόταν δεκτό ότι συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως, όσο σοβαρές και αν είναι, καθιστούν δυνατό να πιθανολογηθεί ότι υφίστανται, ως προς το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη σε περίπτωση παραδόσεως στο εν λόγω κράτος μέλος, όπερ θα δικαιολογούσε τη μη εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος συλλήψεως, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα την αυτόματη άρνηση εκτελέσεως εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από το εν λόγω κράτος μέλος και, ως εκ τούτου, την εν τοις πράγμασι αναστολή της εφαρμογής του μηχανισμού ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ως προς το ίδιο κράτος μέλος, μολονότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο δεν έχουν εκδώσει τις αποφάσεις που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη.
- 60 Κατά συνέπεια, ελλείπει τέτοιων αποφάσεων, μολονότι η διαπίστωση, εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, ότι υφίστανται στοιχεία καταδεικνύοντα συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως ή την επιδείνωση των πλημμελειών αυτών, πρέπει, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 76 των προτάσεών του, να ωθήσει την αρχή αυτή να επιδείξει επαγρύπνηση,

η συγκεκριμένη αρχή δεν μπορεί, αντιθέτως, να αρκестθεί απλώς και μόνον στη διαπίστωση αυτή προκειμένου να μη διενεργήσει το δεύτερο στάδιο του ελέγχου που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 53 έως 55 της παρούσας αποφάσεως.

- 61 Πράγματι, η ως άνω αρχή οφείλει, κατά το δεύτερο στάδιο, να εκτιμήσει, ενδεχομένως υπό το πρίσμα μιας τέτοιας επιδεινώσεως, εάν, λαμβανομένων υπόψη της προσωπικής καταστάσεως του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση με το οικείο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, της φύσεως της αξιόποινης πράξεως για την οποία διώκεται το πρόσωπο αυτό και του πραγματικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εν λόγω εντάλματος, όπως είναι οι δηλώσεις δημοσίων αρχών που δύνανται να επηρεάσουν τη μεταχείριση της οποίας θα τύχει συγκεκριμένη ατομική περίπτωση, καθώς και υπό το πρίσμα των πληροφοριών που της διαβιβάστηκαν από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση παραδόσεώς του στο κράτος μέλος εκδόσεως, το εν λόγω πρόσωπο θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη. Εφόσον τούτο συμβαίνει, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου, να μην εκτελέσει το οικείο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Σε αντίθετη περίπτωση, το εθνικό δικαστήριο οφείλει να προβεί στην εκτέλεσή του, σύμφωνα με την κατ' αρχήν υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου.
- 62 Επισημαίνεται επίσης, συναφώς, ότι ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την καταπολέμηση της ατιμωρησίας καταζητούμενου ο οποίος ευρίσκεται εντός επικράτειας διαφορετικής από εκείνην στην οποία φέρεται να τέλεσε αξιόποινη πράξη [πρβλ. απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2018, ΙΚ (Εκτέλεση παρεπόμενης ποινής), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, σκέψη 39].
- 63 Ο σκοπός αυτός δεν επιτρέπει να ερμηνεύεται το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 υπό την έννοια ότι η ύπαρξη ή η επιδείνωση συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας σε κράτος μέλος αρκεί, αφ' εαυτής, για να δικαιολογήσει την άρνηση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από δικαστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους.
- 64 Πράγματι, μια τέτοια ερμηνεία θα συνεπαγόταν υψηλό κίνδυνο ατιμωρησίας ατόμων τα οποία προσπαθούν να διαφύγουν από τη δικαιοσύνη αφού έχουν καταδικασθεί ή είναι ύποπτα τελέσεως αξιόποινης πράξεως, ενώ δεν υφίστανται στοιχεία, σχετικά με την προσωπική κατάσταση των ατόμων αυτών, από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι τα συγκεκριμένα άτομα διατρέχουν πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός τους σε δίκαιη δίκη σε περίπτωση παραδόσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του οικείου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 65 Όσον αφορά το ζήτημα αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει, ενδεχομένως, να λαμβάνει υπόψη συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως του οποίου ζητείται η εκτέλεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως μπορεί να εκδίδεται από κράτος μέλος με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται τόσο για την άσκηση ποινικής δίωξεως όσο και για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου.
- 66 Στην περίπτωση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από κράτος μέλος με σκοπό την παράδοση καταζητούμενου προς άσκηση ποινικής δίωξεως, όπως είναι το επίμαχο στην κύρια δίκη της υποθέσεως C-354/20 PPU, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει, προκειμένου να εκτιμήσει, κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή, εάν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, κατόπιν της παραδόσεως αυτής, ο καταζητούμενος θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματός του σε

δίκαιη δίκη, να εξετάσει, μεταξύ άλλων, κατά πόσον οι συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας του κράτους μέλους εκδόσεως ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τις διαδικασίες στις οποίες θα υποβληθεί ο καταζητούμενος [πρβλ. απόφαση της 25ης Ιουλίου 2018, Minister for Justice and Equality (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, σκέψεις 68 και 74]. Ο έλεγχος αυτός συνεπάγεται, ως εκ τούτου, ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο αντίκτυπος τέτοιων πλημμελειών μεταγενέστερων της εκδόσεως του οικείου ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

- 67 Τούτο ισχύει και στην περίπτωση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από κράτος μέλος με σκοπό την παράδοση ενός καταζητουμένου για την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας όταν, κατόπιν της ενδεχόμενης παραδόσεώς του, θα κινηθεί νέα ένδικη διαδικασία ως προς το πρόσωπο αυτό, πιθανώς κατόπιν της ασκήσεως μέσου ένδικης προστασίας σχετικά με την εκτέλεση της εν λόγω στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του εν λόγω στερητικού της ελευθερίας μέτρου ή κατόπιν της ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της δικαστικής αποφάσεως προς εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το οικείο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 68 Εντούτοις, στη δεύτερη αυτή περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει επίσης να εξετάσει κατά πόσον οι συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες που υφίσταντο στο κράτος μέλος εκδόσεως κατά τον χρόνο εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως επηρέασαν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, την ανεξαρτησία του δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους το οποίο επέβαλε τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας προς εκτέλεση των οποίων εκδόθηκε το συγκεκριμένο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.
- 69 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλασίου 2002/584 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος συλλήψεως, οι οποίες υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως του εντάλματος ή οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση αυτή, η εν λόγω αρχή δεν δύναται να κρίνει ότι το δικαστήριο που εξέδωσε το συγκεκριμένο ένταλμα συλλήψεως δεν έχει την ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» και δεν δύναται να πιθανολογήσει ότι υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση παραδόσεως στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένο και ακριβή έλεγχο λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της προσωπικής καταστάσεως του εν λόγω προσώπου, της φύσεως της επίμαχης αξιόποινης πράξεως και του πραγματικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εντάλματος, όπως είναι οι δηλώσεις δημοσίων αρχών που δύναται να επηρεάσουν τη μεταχείριση της οποίας θα τύχει συγκεκριμένη ατομική περίπτωση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 70 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σύλληψεως, οι οποίες υφίσταντο κατά τον χρόνο εκδόσεως του εντάλματος ή οι οποίες ανέκυψαν μετά την έκδοση αυτή, η εν λόγω αρχή δεν δύναται να κρίνει ότι το δικαστήριο που εξέδωσε το συγκεκριμένο ένταλμα σύλληψεως δεν έχει την ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» και δεν δύναται να πιθανολογήσει ότι υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση παραδόσεως στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο προσβολής του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένο και ακριβή έλεγχο λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της προσωπικής καταστάσεως του εν λόγω προσώπου, της φύσεως της επίμαχης αξιόποινης πράξεως και του πραγματικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του εντάλματος, όπως είναι οι δηλώσεις δημοσίων αρχών που δύνανται να επηρεάσουν τη μεταχείριση της οποίας θα τύχει συγκεκριμένη ατομική περίπτωση.

(υπογραφές)